

Všeobecné informácie - Grécko



Na preklade zobrazenej jazykovej verzie v súčasnosti pracujeme.

Nová verzia bola zatiaľ preložená do týchto jazykov: [el](#).

OBSAH

- 1 Ako sa vyhotovuje právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti (závet, spoločný závet, dedičská zmluva)?
- 2 Mal by byť tento právny úkon zaregistrovaný? Ak áno, ako
- 3 Existujú nejaké obmedzenia slobodného nakladania s majetkom v prípade smrti (napr. povinný dedičský podiel)?
- 4 Ak právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti neexistuje, kto dedí a koľko?
- 5 Aký orgán je kompetentný:
 - 5.1 v dedičských veciach?
 - 5.2 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí dedičstva?
 - 5.3 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí odkazu?
 - 5.4 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí povinného dedičského podielu?
- 6 Stručný opis konania na vysporiadanie dedičstva podľa vnútroštátnych právnych predpisov vrátane likvidácie dedičstva a rozdelenia majetku (zahŕňa to aj informácie o tom, či dedičské konanie začal súd alebo iný príslušný orgán z vlastného podnetu)
- 7 Ako a kedy sa niekto stáva dedičom alebo odkazovníkom?
- 8 Sú dedičia zodpovední za dlhy zosnulého? Ak áno, za akých podmienok?
- 9 Aké doklady a (alebo) informácie sa zvyčajne vyžadujú na účely registrácie nehnuteľnosti?
 - 9.1 Je menovanie správcu povinné alebo je povinné na základe žiadosti? Ak je povinné alebo povinné na základe žiadosti, aké kroky treba podniknúť?
 - 9.2 Kto je oprávnený vykonať právny úkon pre prípad smrti zosnulého a (alebo) spravovať dedičstvo?
 - 9.3 Aké sú právomoci správcu?
- 10 Aké doklady sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov zvyčajne vydávajú v priebehu alebo na konci dedičských konaní na účely preukázania postavenia a práv oprávnených osôb? Majú osobitné dôkazné účinky?



Tento informačný list bol vypracovaný v spolupráci s  Radou notárov EÚ (CNUE).

1 Ako sa vyhotovuje právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti (závet, spoločný závet, dedičská zmluva)?

A. Dobrovoľné dedenie je možné jedine prostredníctvom závetu (články 1710 a 1712 občianskeho zákonníka).

Existujú tieto druhy závetu:

a) Bežné závetý:

- Závet písaný vlastnou rukou: napísaný, označený dátumom a podpísaný výlučne závetcom vlastnou rukou (nie s použitím mechanických zariadení) (články 1721 – 1723 občianskeho zákonníka). Tento závet nie je potrebné predložiť žiadnemu orgánu. Po smrti závetcu *musí každý, kto má v držbe závet písaný vlastnou rukou, po tom, ako bol informovaný o smrti závetcu, bez úmyselného omeškania predložiť závet na zverejnenie sudcovi okresného občianskeho súdu buď v mieste posledného domicilu alebo bydliska závetcu, alebo v mieste vlastného domicilu, alebo akémukoľvek gréckemu konzulárnemu orgánu, ak má držiteľ závetu bydlisko v zahraničí* (články 1774 – 1775 občianskeho zákonníka).
- Zapečatený závet: vykonaný závetcom a predložený v zapečatenej obálke notárovi v prítomnosti troch svedkov alebo v prítomnosti dvoch notárov a jedného svedka. Po smrti závetcu musí notár *bez úmyselného omeškania osobne doručiť originálny závet sudcovi okresného občianskeho súdu v kraji, v ktorom má notár sídlo* (články 1738 – 1748 a 1769 občianskeho zákonníka).
- Verejný závet: ústne oznámený závetcom notárovi v prítomnosti troch svedkov alebo dvom notárom v prítomnosti jedného svedka. Spíše sa notárska listina. Obsahuje závet a nechá si ju notár, ktorý musí *po tom, ako bol informovaný o smrti závetcu, bez úmyselného omeškania poslať jej kópiu sudcovi okresného občianskeho súdu v kraji, v ktorom má notár sídlo* (články 1724 – 1737 a 1769 občianskeho zákonníka).

b) Mimoriadny závet:

Za mimoriadnych okolností môžu závet spísať osoby na palube lodi (články 1749 – 1752 občianskeho zákonníka), vojaci na vojenskej akcii (článok 1753 – 1756 občianskeho zákonníka) a osoby v izolácii (článok 1757 občianskeho zákonníka). Mimoriadny závet sa musí bezodkladne doručiť najbližšiemu gréckemu konzulárnemu orgánu alebo notárovi v Grécku a oznámiť príslušnému orgánu dohľadu (články 1761 – 1762 občianskeho zákonníka). Mimoriadny závet sa stáva neplatným ihneď po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď mimoriadne okolnosti prestali mať vplyv na závetcu za predpokladu, že ešte stále žije (články 1758 – 1760 občianskeho zákonníka).

Každý závet je rovnako platný a nasledujúci závet zrušuje všetky predchádzajúce závetý za predpokladu, že závetca výslovne zrušil predchádzajúci závet, alebo ak nasledujúci závet obsahuje ustanovenia, ktoré odporujú predchádzajúcim ustanoveniam alebo sa od nich líšia. V druhom prípade nasledujúci závet zrušuje len tie časti predchádzajúceho závetu, ktoré sú s ním v rozpore (články 1763 – 1768 občianskeho zákonníka).

Vo všetkých prípadoch závetca musí byť spôsobilý konať, musí konať z vlastnej slobodnej a neobmedzovanej vôle a musí spĺňať zákonné požiadavky na zákonné vykonanie jednotlivých druhov závetu.

B. Alternatívne možno uzatvoriť zmluvu o darovaní pre prípad smrti (články 2032 – 2035 občianskeho zákonníka). V tomto prípade sa však príjemca nepovažuje za dediča alebo univerzálneho dediča darcu.

C. Spoločný závet (t. j. závet písaný dvoma alebo viacerými osobami jedným úkonom) je podľa zákona zakázaný (článok 1717 občianskeho zákonníka).

D. Zakázané sú aj dohody o budúcom dedení (článok 368 občianskeho zákonníka).

2 Mal by byť tento právny úkon zaregistrovaný? Ak áno, ako

A. Závet písaný vlastnou rukou sa nemusí predložiť konkrétnemu orgánu. Z bezpečnostných dôvodov ho však závetca môže nechať v úschove notára (článok 1722 občianskeho zákonníka).

B. Zapečatené závetý a verejné závetý sa musia predložiť notárovi a musí sa spísať príslušný notársky zápis (články 1743 a 1732 občianskeho zákonníka).

C. Mimoriadny závet sa musí oznámiť orgánu dohľadu a musí sa bezodkladne predložiť najbližšiemu gréckemu konzulárnemu orgánu alebo notárovi v Grécku (články 1761 – 1762 občianskeho zákonníka).

D. Po smrti závetcu *musí notár, ktorý má v držbe závet, v prípade verejného závetu poslať kópiu sudcovi okresného občianskeho súdu a v prípade zapečateného alebo mimoriadneho závetu osobne doručiť originálny závet na zverejnenie sudcovi okresného občianskeho súdu v kraji, v ktorom má notár sídlo* (články 1769 – 1780 občianskeho zákonníka a články 807 – 811 občianskeho súdneho poriadku). *Každá osoba, ktorá má v držbe závet písaný vlastnou rukou, musí po tom, ako bola informovaná o smrti závetcu, bez úmyselného omeškania predložiť závet na zverejnenie sudcovi okresného občianskeho súdu buď v mieste posledného domicilu alebo bydliska závetcu, alebo v mieste vlastného domicilu* (články 1774 – 1775 občianskeho zákonníka a články 807 – 811 občianskeho súdneho poriadku). Ak má držiteľ závetu bydlisko v zahraničí, môže závet predložiť akémukoľvek gréckemu konzulárnemu orgánu.

E. Každá osoba, ktorá nájde alebo má v držbe závet písaný vlastnou rukou a ihneď ho nepredloží príslušnému orgánu, bude podliehať občianskoprávnym a trestnoprávnym sankciám, a ak je dedičom, bude vylúčená z dedenia (články 914, 902, 903 a 1860 občianskeho zákonníka, článok 811 občianskeho súdneho poriadku a články 222 a 242 trestného zákonníka).

3 Existujú nejaké obmedzenia slobodného nakladania s majetkom v prípade smrti (napr. povinný dedičský podiel)?

A. Potomkovia a rodičia zosnulého, ako aj pozostalý manžel/manželka alebo pozostalý, s ktorým zosnulý uzavrel registrované partnerstvo, ktorí by dedili ako dedičia zo zákona, majú nárok na nedisponibilnú časť dedičstva (článok 1825 občianskeho zákonníka a článok 11 zákona 3719/2008).

B. Nedisponibilná časť dedičstva zodpovedá polovici dedičstva zo zákona. Právny príjemca tejto časti je zahrnutý ako právoplatný dedič v súvislosti s touto časťou (článok 1825 občianskeho zákonníka).

C. Metóda používaná na výpočet tohto pomeru je zložitá. Do úvahy sa berú zdaniteľné výhody, ktoré už príjemca prijal od zosnulého, a celková (pomyselná) hodnota dedičstva (články 1830 – 1834 občianskeho zákonníka).

D. Akékoľvek obmedzenia uvalené závetom na príjemcu tejto časti sa považujú za nenapísané v rozsahu, v akom sa týkajú nedisponibilnej časti dedičstva (článok 1829 občianskeho zákonníka). Podaním návrhu na zrušenie daru, ktorý nebol darovaný s dobrým úmyslom, môže príjemca tejto časti požiadať o zrušenie daru, ktorý zosnulý daroval počas svojho života, ak dedičstvo, ktoré ešte stále existuje v čase smrti zosnulého, nestačí na pokrytie nedisponibilnej časti. Právo podať tento návrh podlieha premlčaniu v období dva roky od smrti zosnulého (články 1835 – 1838 občianskeho zákonníka).

E. Právny príjemca nedisponibilnej časti nedostane nedisponibilnú časť dedičstva, ak ho zosnulý vtedy (články 1839 – 1845) alebo ak je vylúčený z dedenia (články 1860 – 1864). Právny príjemca nedisponibilnej časti sa môže vzdať dedenia (články 1847 – 1859 občianskeho zákonníka) alebo práva na nedisponibilnú časť (článok 1826 občianskeho zákonníka).

4 Ak právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti neexistuje, kto dedí a koľko?

Existuje šesť tried dedenia zo zákona. Osoba zaradená do jednej triedy nebude dediť, ak bude dediť iná osoba z predchádzajúcej triedy (článok 1819 občianskeho zákonníka):

A. Potomkovia zosnulého dedia v rámci prvej triedy dedenia zo zákona. Dedenie sa stanovuje podľa pravidiel potomstva, teda najbližší potomok vylučuje vzdialenejších potomkov v rovnakej línii. Deti zdedia rovnaké podiely dedičstva (oddiel 1813 občianskeho zákonníka).

Pozostalý manžel patrí takisto do prvej triedy a získa jednu štvrtinu dedičstva (článok 1820 občianskeho zákonníka).

Pozostalá osoba, s ktorou zosnulý uzavrel registrované partnerstvo, patrí takisto do prvej triedy a získa jednu šestinú dedičstva (článok 11 zákona 3719/2008).

B. Rodičia a súrodenci zosnulého, ako aj deti a vnúčatá všetkých súrodencov zosnulého, ktorí zomreli skôr ako zosnulý alebo ktorí sa vzdali práv na dedenie alebo boli vylúčení z dedenia, patria do druhej triedy. Rodičia a súrodenci, ako aj deti a vnúčatá všetkých súrodencov zosnulého, ktorí zomreli skôr ako zosnulý alebo ktorí sa vzdali práv na dedenie alebo boli vylúčení z dedenia, dedia podľa pravidiel potomstva (článok 1814 občianskeho zákonníka).

Ak sú poloviční súrodenci zaradení do dedenia spolu s rodičmi alebo úplnými súrodencami alebo s deťmi alebo vnúčatami úplných súrodencov, dostanú polovicu podielu, ktorý patrí úplným súrodencom. Polovicu podielu dostanú aj deti alebo vnúčatá všetkých súrodencov, ktorí zomreli skôr ako zosnulý alebo ktorí sa vzdali práv na dedenie alebo boli vylúčení z dedenia (článok 1815 občianskeho zákonníka).

Pozostalý(-á) manžel/manželka patrí takisto do druhej triedy a dostane polovicu dedičstva (článok 1820 občianskeho zákonníka).

Pozostalá osoba, s ktorou zosnulý uzavrel registrované partnerstvo, patrí takisto do druhej triedy a získa jednu tretinu dedičstva (článok 11 zákona 3719/2008).

C. Starí rodičia, ako aj deti a vnúčatá potomkov zosnulého dedia v rámci tretej triedy dedenia zo zákona.

Ak v čase smrti zosnulého žijú starí rodičia z oboch línii a nevzdali sa práva na dedenie ani neboli vylúčení z dedenia, budú jedinými príjemcami dedičstva, ktoré zdedia v rovnakých podieloch.

Ak v čase smrti zosnulého starý otec alebo stará mama z línie otca alebo matky nežijú alebo sa vzdali práva na dedenie alebo boli vylúčení z dedenia, nahradia ich ich deti alebo vnúčatá. Ak žiadne deti alebo vnúčatá neexistujú alebo ak sa vzdali práva na

dedenie alebo boli vylúčené z dedenia, podiel osoby, ktorá zomrela alebo sa vzdala práva na dedenie alebo bola vylúčená z dedenia, sa prenáša na starého otca alebo starú mamu z tej istej línie, a ak ani títo starí rodičia nežijú alebo sa vzdali práva na dedenie alebo boli vylúčení z dedenia, podiel sa prenáša na ich deti alebo vnúčatá.

Ak v čase smrti zosnulého starý otec a stará mama z línie otca alebo matky nežijú alebo sa vzdali práva na dedenie alebo boli vylúčení z dedenia a nemajú žiadne deti ani vnúčatá alebo ich deti a vnúčatá sa vzdali práva na dedenie alebo boli vylúčené z dedenia, jedinými príjemcami sú starý otec alebo stará mama a ich deti a vnúčatá z druhej línie.

Deti zdedia rovnaké podiely dedičstva a vylučujú vnúčatá z rovnakej línie. Vnúčatá dedia podľa pravidiel línie (oddiel 1816 občianskeho zákonníka).

Pozostalý manžel patrí takisto do tretej triedy a dostane polovicu dedičstva (článok 1820 občianskeho zákonníka).

Pozostalá osoba, s ktorou zosnulý uzavrel registrované partnerstvo, patrí takisto do tretej triedy a získa jednu tretinu dedičstva (článok 11 zákona 3719/2008).

D. Prastarí rodičia zosnulého dedia v rámci štvrtej triedy dedenia zo zákona a zdedia rovnaké podiely dedičstva bez ohľadu na líniu (článok 1817 občianskeho zákonníka).

Pozostalý manžel patrí takisto do štvrtej triedy a dostane polovicu dedičstva (článok 1820 občianskeho zákonníka).

Pozostalá osoba, s ktorou zosnulý uzavrel registrované partnerstvo, patrí takisto do štvrtej triedy a získa jednu tretinu dedičstva (článok 11 zákona 3719/2008).

E. Pozostalý manžel alebo pozostalá osoba, s ktorou zosnulý uzavrel registrované partnerstvo, patrí aj do piatej triedy a získa celé dedičstvo (článok 1821 občianskeho zákonníka a článok 11 zákona 3719/2008).

Rozvedený manžel a pozostalá osoba, s ktorou zosnulý uzavrel registrované partnerstvo, ak toto partnerstvo bolo ukončené za života zosnulého, nie sú zaradení do dedenia zo zákona.

Pozostalý manžel, proti ktorému zosnulý podal návrh na rozvod s platnými dôvodmi na rozvod, je vylúčený z dedenia zo zákona (článok 1822 občianskeho zákonníka).

F. Grécky štát dedí v rámci šiestej triedy dedenia zo zákona a získa celé dedičstvo na základe zásady *beneficium inventarii* (článok 1824 občianskeho zákonníka a článok 118 zákona, ktorým sa zavádza občiansky zákonník).

5 Aký orgán je kompetentný:

5.1 v dedičských veciach?

Príslušnosť vo veciach týkajúcich sa dedenia má dedičský súd, t. j. *okresný občiansky súd* v okrese, v ktorom mal zosnulý v čase smrti domicil alebo bydlisko, ak nemal domicil, alebo *okresný občiansky súd v hlavnom meste štátu*, ak zosnulý nemal bydlisko (články 30 a 810 občianskeho súdneho poriadku).

Notári a grécke konzulárne orgány majú právomoc vypracúvať a zabezpečiť závetý.

A napokon, aj grécke daňové úrady majú právomoc prijímať priznania dedičskej dane a vyrubovať dedičské dane.

5.2 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí dedičstva?

5.3 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí odkazu?

5.4 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí povinného dedičského podielu?

Pre oddiel 5 body b) až d): Tieto vyhlásenia sa predkladajú na sekretariát dedičského súdu:

- vyhlásenia ktoréhokoľvek dediča (dedič zo závetu, dedič zo zákona, právoplatný dedič) o vzdaní sa dedičstva zo zákona alebo zo závetu. Vzdanie sa dedičstva sa musí vykonať v lehote štyri mesiace odo dňa, keď bol účastník konania, ktorý sa vzdáva dedičstva, informovaný o otvorení konania o dedičstve a o dôvode jeho otvorenia. Ak zosnulý alebo dedič žil v zahraničí, termín na vzdanie sa dedičstva sa predĺži na jeden rok (článok 812 občianskeho súdneho poriadku a články 1847 – 1859 občianskeho zákonníka),
- vyhlásenia týkajúce sa prijatia dedenia na základe zásady *beneficium inventarii* (článok 812 občianskeho súdneho poriadku a články 1902 – 1912 občianskeho zákonníka),
- vyhlásenia týkajúce sa prijatia alebo vzdania sa funkcie vykonávateľa závetu alebo v súvislosti so zrieknutím sa tejto funkcie (článok 812 občianskeho súdneho poriadku a články 2017 – 2031 občianskeho zákonníka),

- vyhlásenia týkajúce sa prijatia alebo zrieknutia sa menovania poručníkom dedičstva bez dedičov (článok 812 občianskeho súdneho poriadku a články 1865 – 1870 občianskeho zákonníka).

6 Stručný opis konania na vysporiadanie dedičstva podľa vnútroštátnych právnych predpisov vrátane likvidácie dedičstva a rozdelenia majetku (zahŕňa to aj informácie o tom, či dedičské konanie začal súd alebo iný príslušný orgán z vlastného podnetu)

A. Dedič môže v lehote na vzdanie sa dedičstva (t. j. štyri mesiace alebo jeden rok, ak zosnulý alebo dedič mal v čase otvorenia konania o dedičstve bydlisko v zahraničí – článok 1847 občianskeho zákonníka) oznámiť sekretariátu dedičského súdu (v článku 810 občianskeho súdneho poriadku sa stanovuje, ktorý dedičský súd je vhodný), že prijíma dedenie na základe zásady *beneficium inventarii*. V takom prípade je dedič, ktorý dedí na základe zásady *beneficium inventarii*, zodpovedný za prevzatie záväzkov súvisiacich s dedičstvom do výšky svojho majetku (články 1902 – 1904 občianskeho zákonníka).

Dedič, ktorý dedí na základe zásady *beneficium inventarii*, musí vykonať inventúru dedeného majetku v priebehu štyroch mesiacov. Dedičstvo je majetok, ktorý sa líši od osobného majetku dediča. Dedič, ktorý dedí na základe zásady *beneficium inventarii*, musí uspokojiť veriteľov dedičstva a potom odkazovníkov. V prípade úkonu vzdania sa dedeného majetku musí dedič, ktorý dedí na základe zásady *beneficium inventarii*, požiadať dedičský súd o povolenie (články 1902 – 1912 občianskeho zákonníka a články 812, 838 – 841 občianskeho súdneho poriadku).

B. Veritelia dedičstva alebo dediči môžu dedičský súd požiadať o súdnu likvidáciu dedičstva (článok 1913 občianskeho zákonníka). Súd musí nariadiť likvidáciu dedičstva na návrh dediča, ktorý dedí na základe zásady *beneficium inventarii*. Tento dedič v takom prípade postúpi dedený majetok na veriteľov a bude oslobodený od všetkých záväzkov (článok 1909 občianskeho zákonníka).

Dedičský súd určí likvidátora na účely likvidácie, ktorý vyzve veriteľov, aby zverejnili svoje nároky. Uspokojenie nárokov veriteľov má prednosť pred nárokmi odkazovníkov (oddiely 1913 – 1922 občianskeho zákonníka).

C. Ak dedič nie je známy (dedičstvo bez dedičov), dedičský súd určí poručníka dedičstva bez dedičov, ktorý bude zodpovedný za správu dedičstva a uspokojenie veriteľov, kým sa nenájde dedič (články 1865 – 1870 občianskeho zákonníka).

D. Ak je zosnulý už v konkurze, pokračuje konkurzné konanie proti dedičstvu.

7 Ako a kedy sa niekto stáva dedičom alebo odkazovníkom?

A. Majetok automaticky prechádza na dediča v okamihu smrti zosnulého. V zásade sa teda nevyžaduje žiadny konkrétny explicitný úkon prijatia dedičstva (článok 1846 občianskeho zákonníka).

B. Ak dedič svojím správaním dáva najavo, že sa chce stať dedičom (tým, že sa podieľa na konaní o dedičstve), považuje sa to za prijatie dedičstva mlčky (článok 1849 občianskeho zákonníka).

C. Ak si dedič neuplatnil právo na vzdanie sa dedičstva v stanovenej lehote (t. j. štyri mesiace alebo jeden rok, ak zosnulý alebo dedič mal v čase otvorenia konania o dedičstve bydlisko v zahraničí – článok 1847 občianskeho zákonníka), považuje sa to za pomyselné prijatie dedičstva (článok 1850 občianskeho zákonníka).

D. V prípade, že predmet, ktorý sa má zdediť, je vlastníctvo nehnuteľnosti alebo akékoľvek iné vecné právo k nej, uplatňuje sa výnimka zo zásady automatického získania dedičstva. V takom prípade sa úkon prijatia dedičstva alebo osvedčenie o dedičstve musia zapísať do registra listín alebo katastra nehnuteľností, pričom dedič získa vecné právo so spätným účinkom od okamihu smrti zosnulého (články 1846, 1193, 1195 a 1198 občianskeho zákonníka).

8 Sú dedičia zodpovední za dlhy zosnulého? Ak áno, za akých podmienok?

A. Dedič je ako univerzálny dedič zosnulého zodpovedný za záväzky dedičstva, a to aj svojím osobným majetkom, na rozdiel od odkazovníkov, ktorí sú osobitnými dedičmi zosnulého (článok 1901 občianskeho zákonníka).

B. Dedič môže v lehote na vzdanie sa dedičstva (t. j. štyri mesiace alebo jeden rok, ak zosnulý alebo dedič mal v čase otvorenia dedičského konania bydlisko v zahraničí – článok 1847 občianskeho zákonníka) oznámiť sekretariátu dedičského súdu, že prijíma dedičstvo na základe zásady *beneficium inventarii*. V takom prípade je dedič, ktorý dedí na základe zásady *beneficium inventarii*, zodpovedný za prevzatie záväzkov súvisiacich s dedičstvom do výšky svojho majetku (články 1902 – 1904 občianskeho zákonníka).

C. Dedič, ktorý dedí na základe zásady *beneficium inventarii*, musí vykonať inventúru dedeného majetku v priebehu štyroch mesiacov. Dedičstvo je majetok, ktorý sa líši od osobného majetku dediča. Dedič, ktorý dedí na základe zásady *beneficium*

inventarii, musí uspokojiť veriteľov dedičstva a potom odkazovníkov. V prípade úkonu vzdania sa dedeného majetku musí dedič, ktorý dedí na základe zásady *beneficium inventarii*, požiadať dedičský súd o povolenie (články 1902 – 1912 občianskeho zákonníka a články 812, 838 – 841 občianskeho súdneho poriadku).

D. Veritelia dedičstva alebo dedičia môžu v priebehu inventúry požiadať dedičský súd o súdnu likvidáciu dedičstva (článok 1913 občianskeho zákonníka). Súd musí nariadiť likvidáciu dedičstva na návrh dediča, ktorý dedí na základe zásady *beneficium inventarii*. Tento dedič v takom prípade postúpi dedený majetok na veriteľov a bude oslobodený od všetkých záväzkov (článok 1909 občianskeho zákonníka).

9 Aké doklady a (alebo) informácie sa zvyčajne vyžadujú na účely registrácie nehnuteľností?

Na zapísanie zdedenej nehnuteľnosti je potrebný verejný dokument (zvyčajne notárska listina o prijatí dedičstva alebo osvedčenie o dedičstve). Tento dokument sa musí predložiť príslušnému orgánu (registru listín alebo katastru nehnuteľností) pôsobiacemu v mieste, na ktorom sa nachádza majetok.

Ďalšie informácie: <http://www.ktimatologio.gr/>

9.1 Je menovanie správcu povinné alebo je povinné na základe žiadosti? Ak je povinné alebo povinné na základe žiadosti, aké kroky treba podniknúť?

Podľa gréckeho dedičského práva dedič získava dedičstvo priamo po smrti zosnulého bez zásahu zástupcu alebo správcu (články 983 a 1846 občianskeho zákonníka).

9.2 Kto je oprávnený vykonať právny úkon pre prípad smrti zosnulého a (alebo) spravovať dedičstvo?

Sám dedič, ktorý sa tak stáva správcom dedičstva. Ak je dedičov viac, spravujú dedičstvo spoločne, kým sa nerozdelí (články 1884 – 1894 občianskeho zákonníka).

Zosnulý vo svojom závete alebo dedičia dohodou alebo na návrh podaný na dedičskom súde môžu určiť vykonávateľa závetu, ktorý bude zodpovedný za správu a rozdelenie dedičstva (články 2017 – 2031 občianskeho zákonníka).

Ak dedič nie je známy (dedičstvo bez dedičov), dedičský súd určí poručníka dedičstva bez dedičov, ktorý bude zodpovedný za správu dedičstva, kým sa nenájde dedič (články 1865 – 1870 občianskeho zákonníka).

9.3 Aké sú právomoci správcu?

Dedič, ktorý dedí na základe zásady *beneficium inventarii*, spravuje dedičstvo, kým sa neuspokojia veritelia dedičstva (články 1902 – 1912 občianskeho zákonníka).

Na návrh ktoréhokoľvek z veriteľov alebo dedičov podaný na dedičský súd môže byť vydaný príkaz na súdnu likvidáciu dedičstva, ktorý vykoná likvidátor určený dedičským súdom (články 1913 – 1922 občianskeho zákonníka).

10 Aké doklady sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov zvyčajne vydávajú v priebehu alebo na konci dedičských konaní na účely preukázania postavenia a práv oprávnených osôb? Majú osobitné dôkazné účinky?

A. Každá zainteresovaná strana (dedič, odkazovník, správca, vykonávateľ závetu, veritelia majetku, kupujúci majetku) môže v nesporovom konaní požiadať *sudcu okresného občianskeho súdu* zodpovedného za dedenie o vydanie osvedčenia o dedičstve (článok 819 občianskeho súdneho poriadku).

B. Osvedčenie o dedičstve je dokument vydaný *sudcom okresného občianskeho súdu* zodpovedným za dedenie, v ktorom sú uvedené informácie týkajúce sa dedenia (spôsobilosť a práva, podiel na dedení) (článok 1961 občianskeho zákonníka a článok 820 občianskeho súdneho poriadku). Osvedčenie o dedičstve môže byť osobný dokument (ak potvrdzuje spôsobilosť a podiel len jednej osoby) alebo spoločný dokument (ak bol vydaný spoludedičom alebo viacerým osobám) (článok 1960 občianskeho zákonníka).

C. Predpokladá sa, že osoba uvedená v osvedčení o dedičstve ako dedič, odkazovník, správca alebo vykonávateľ závetu, má spôsobilosť a príslušné práva uvedené v osvedčení. Tento predpoklad možno napadnúť (článok 821 občianskeho súdneho poriadku a článok 1962 občianskeho zákonníka).

D. Osvedčenie o dedičstve potvrdzuje pravosť. Každá tretia strana, ktorá so stranou uvedenou v osvedčení o dedičstve ako dedič vykonáva transakcie v dobrej viere, je chránená (článok 822 občianskeho súdneho poriadku a článok 1963 občianskeho zákonníka).

E. Ak sa vydá nesprávne osvedčenie o dedičstve, musí sa vziať späť, upraviť, zrušiť alebo odstrániť, pričom je možné podať všetky bežné a mimoriadne opravné prostriedky proti rozsudku o jeho vydaní (články 1964 – 1966 občianskeho zákonníka a články 823 – 824 občianskeho súdneho poriadku).

F. V prípade, že predmetom dedenia je vecné právo na nehnuteľnosť, dedič si môže zapísať osvedčenie o dedičstve (články 1846, 1193, 1195 a 1198 občianskeho zákonníka).

G. Okrem osvedčenia o dedičstve existujú aj iné dokumenty, ktoré preukazujú spôsobilosť a práva dediča (napr. kópia závetu, doklady o osobnom stave, návrh na vydanie určovacieho rozsudku atď.)

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzí na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.

Posledná aktualizácia: 16/10/2015